

Procedurę rozpoczyna Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych właściwa albo pod względem miejsca zamieszkania danej osoby albo pobytu tej osoby. Warto zaznaczyć, że procedurę można wszcząć w przypadku osoby, która przebywa czasowo na terenie danej gminy. Doskonałym przykładem tej sytuacji są osoby bezdomne związane z daną gminą jedynie pobylem.

Zazwyczaj gminna komisja rozpoczyna procedurę na wniosek kogoś z rodziny danej osoby wobec której postępowanie dotyczy (teściowa, żona, córka, mąż, syn, konkubent, konkubina) kogoś blisko związanego z daną osobą (znajomy, sąsiad, kolega z pracy, pracodawca) lub danej instytucji (Policji, Pomocy Społecznej, szkoły).

Należy pamiętać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, na przymusowe leczenie można skierować osoby, które w związku ze swoją chorobą alkoholową:

- powodują rozkład życia rodzinnego,
- powodują demoralizację nieletnich,
- systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny,
- uchylają się od pracy

W przypadku stwierdzenia przez komisję danego rodzaju problemów związanych z nadużywaniem alkoholu przez daną osobę, a osoba ta odmawia współpracy z komisją w kontekście zmiany swojego stosunku do alkoholu, komisja kieruje osobę na badanie przez biegłego. Warto zadbać, aby biegli pracujący na potrzeby komisji byli także biegłymi sądowymi.

W przypadku wydania opinii o uzależnieniu danej osoby od alkoholu oraz w sytuacji, gdy dana osoba nie chce poddać się w tej sytuacji leczeniu odwykowemu lub-też gdy opinia nie została wydana, bo nie doszło do spotkania, komisja kieruje wniosek do sądu rejonowego. Do wniosku powinna zostać dołączona wszelka dokumentacja dotycząca sprawy. Sąd ma uprawnienie do obciążenia kosztami Urząd Gminy. Sąd orzeka o obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu w formie postanowienia. Często popełniany błąd polegający na zadawaniu pytania o zgodę na leczenie osobie mającej sądowe zobowiązanie nie ma jakichkolwiek podstaw prawnych.